І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 129. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го ЛИПНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 14, 1967 No. 129. VOL. LXXIV.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 13-го липня, 1967

В АМЕРИЦІ

РОМНІ ПРОПОНУЄ ПЕРЕВІРКУ БОМБАРДУВАННЯ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ. Джордж Ромні, губернатор Мишиґену і можливий республіканський кандидат на президента у виборах в наступному році, виступив з пропозицією, щоб американці припинили або зменшували поступово бомбардування фабрик, складів ґазоліни і подібні індустріяльні цілі в Північному В'єтнамі, натомість концентрували це бомбардування на „безпосередні шляхи інфільтрації" північно - корейських військ і воєнного постачання на південь. Він думає, що така стратегія може витворити нагоду для мирного полагодження теперішнього воєнного конфлікту.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР РАСК ОБОРОНЯЄ ВИСИЛКУ ТРЬОХ ЛІТАКІВ ДО КОНҐА. Уряд ЗДА, як уже інформовано, вислав до Конґа, на прохання його уряду, три транспортові літаки, разом з обслугою, на допомогу урядові в боротьбі проти командованих білими наємниками повстанців. Ця висилка зустрілася з гострою критикою законодавців, які висловлювали побоювання, що цим може початись „другий В'єтнам". Державний секретар у своїх свідченнях перед сенатськими комісіями закордонних справ і збройних сил обстоював становище уряду, інформуючи рівночасно, що цей американський жест дуже злагіднив серед місцевого конґолійського населення ворожість проти білих.

ВАШИНҐТОН ЗАНЕПОКОЄНИЙ СОВЄТСЬКИМИ ДОСТАВАМИ ЗБРОЇ АРАБАМ. Це заявив публічно репрезентант Уряду, інформуючи рівночасно, що досі не одержано у Вашинґтоні жодного прохання від уряду Ізраїля, щоб Америка доставою зброї Ізраїлеві балансувала акцію Москви.

ФОРД І РОБІТНИКИ ПОЧАЛИ ПЕРЕГОВОРИ В СПРАВІ НОВОГО КОНТРАКТУ. Переговори відбуваються в Дітройті й робітників репрезентує президент спілки Об'єднані Автомобільні Робітники, відомий профспілковий і громадський діяч Волтер Рутер. Переговори почалися, — як інформують — „у приязній атмосфері", хоч і передбачається деякі труднощі.

В НЮ ЙОРКУ КОЖНИЙ ПОЛІСМЕН МАТИМЕ РАДІЄВИЙ ЗВ'ЯЗОК. Його мають тепер ті сторожі публічного порядку і безпеки, що їздять автомобілями, а тепер мали б таке радіо-получення, відоме „Вокі-Токі", дістати і всі піші полісмени, якщо місто прийме запропонований Плянувальною Комісією проєкт бюджету на ту ціль.

СЕН. КЕННЕДІ ПРОПОНУЄ ЗАБОРОНУ „ПРИВАТНИХ АРСЕНАЛІВ". У цій справі нюйоркський сенатор і колишній генеральний прокуратор Роберт Кеннеді звернувся до Сенатської Комісії в справах молодечих злочинств. Сен. Кеннеді пропонує обміркувати способи і засоби, як можна б поставити поза законом такі „приватні арсенали" зброї, як їх має організація Ку Клукс Клан, чи інші подібні. Він також пропонує законну заборону приватної власности важкої зброї, бо є в Америці багато осіб, які мають не тільки рушниці і гранати, але й протитанкові гармати.

РАДЯТЬ ПРОГОЛОШУВАТИ БАНКРУТСТВО, ЩОБ НЕ ПЛАТИТИ БОРГІВ. З такою пропозицією виступала одна з багатьох американських організацій громадянських прав у столиці країни, доражуючи задовженим муринам зголошувати банкрутство, що тим самим звільняло б їх від сплати боргів, що їх вони затягнули закупами на кредит. Місцеві купці затривожені тією акцією, хоч її може утруднити факт, що й проголошення банкрутства вимагає відповідних видатків на судові оплати.

У СВІТІ

ДЕ ҐОЛЬ ВІДБУВАЄ ЗУСТРІЧ З КІСІНҐЕРОМ. Французький президент і західньо-німецький канцлер мали зустрітися в Бонні 12-го липня. Таку зустріч два рази кожного року передбачає французько - німецький договір приязні з 1963-го року. Де Ґоль ще досі не поінформував німецький уряд про свою недавню зустріч з совєтським прем'єром Косиґіним ані про недавні відвідини французького міністра закордонних справ у Москві, що викликало замітне огірчення в урядових колах Німеччини. Це, мабуть, і буде предметом розмов під час теперішньої зустрічі.

СОВЄТИ ДАЛЬШЕ ВИМАГАЮТЬ ВОЄННИХ ВІДШКОДУВАНЬ ВІД ІЗРАЇЛЮ ДЛЯ АРАБІВ. Цю свою вимогу, видвигнену вже на недавній надзвичайній сесії Генеральної Асамблеї в Ню Йорку совєтський уряд повторив у листі до Економічної і Соціяльної Ради Об'єднаних Націй, яка почала свою літню сесію в Женеві. Совєти вимагають, щоб цю справу включити в порядок нарад та щоб Рада „визнала Ізраїль відповідальним за економічні втрати, спричинені арабам та іншим миролюбним націям ізраїльською агресією проти Об'єднаної Арабської Республіки, Сирії і Йорданії".

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА РЕОРГАНІЗУЄ СВОЮ АРМІЮ. Необхідність такої реорганізації виникла у зв'язку із сильним зменшенням федерального бюджету на військові цілі. Уряд запевняє, що хоч армія буде зменшена, але вона буде більш незалежна та зможе вповні відповісти німецьким зобов'язанням відносно Північно - Атлянтійського Союзу (НАТО).

СОВЄТИ ВІДКЛАЛИ „НА НЕОБМЕЖЕНИЙ ЧАС" ВІДВІДИНИ АРТИСТІВ В АМЕРИЦІ. Це „відложення' вважають в Державному Департаменті у Вашинґтоні за відкликання. Мова про понад сто різних артистичних груп, включно з Балетом „Большого Театру" в Москві, які вже в минулий понеділок мали почати свої виступи в Америці впродовж найближчих 10 тижнів. Відклик охоплює разом понад 200 артистів, що їх був заанґажував до виступів в Америці відомий нюйоркський імпресаріо Соль Юрок.

ІЗРАЇЛЬТЯНИ ЗБИЛИ ЩЕ ОДИН АРАБСЬКИЙ ЛІТАК. Це вже другий совєтського виробу арабський літак, що його збила ізраїльська зенітна артилерія над окупованою Ізраїлем територією біля Суезького каналу впродовж останніх чотирьох днів.

АЛЬБАНСЬКА „ЧЕРВОНА ҐВАРДІЯ" ЗАКРИЛА ОСТАННЮ ЦЕРКВУ. Офіціяльний орган Ватикану, „Льо-серваторе Романо", інформує, що в Альбанії проходить тепер подібна „культурна революція", як її зорганізовано в червоному Китаї та що нею навіть керують комуно-китайські студенти, зорганізувавши місцеву „червону ґвардію". В цій акції закрито вже останню католицьку церкву, катедру в Тірані, яка ще досі зберігалася. Уже раніше спалено церкву і монастир у Скутарі, разом з чотирма священиками.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ ЗВІТУВАВ ПРЕЗИДЕНТОВІ ПРО СИТУАЦІЮ У В'ЄТНАМІ

Вашинґтон. — Негайно після свого повернення з інспекційної 4-денної поїздки до Південного В'єтнаму секретар оборони ЗДА Роберт МекНамара склав президентові Джансонові точне звідомлення про мілітарну ситуацію у В'єтнамі, передаючи водночас із цим свої рекомендації щодо дальшої політики ЗДА в цій області. В розмовах із журналістами, які відбулися після конференції Президента з МекНамарою, останній відмовився подати докладніші дані про кількість американських військ, що їх треба ще буде вислати до Південного В'єтнаму. МекНамара заявив тільки, що він не бачить конечности покликування військових резерв і що він має вироблений погляд на те, скільки війська треба буде вислати до В'єтнаму. Устійнені ним кількості збільшення військ будуть дуже незначні, набагато менші від тих, що їх вимагало військове командування у В'єтнамі. У вашинґтонських військових кругах вважають, що ЗДА вишлють до В'єтнаму щонайбільше одну дивізію з допоміжними з'єднаннями, приблизно яких 35,000 вояків. Звітування МекНамари Президентові тривало 90 мінут і звітові секретаря оборони прислухалися покликані Президентом його найближчі військові та політичні дорадники, між ними й голова об'єднаних шефів штабу ЗДА ген. Ірл Г. Вілер. Після того розмову з МекНамарою відбули інші члени уряду, в тому державний секретар Дін Раск.

Закінчено приготування до відзначення Тижня Поневолених Націй в Ню Йорку

Ню Йорк (О. С.) — На засіданні Комітету Поневолених Націй Ню Йорку, що відбулося під головуванням судді Метю Жд. Троя в готелю Тафт-а 6-го липня ц. р. в приявності понад 20 представників поневолених Москвою націй, включно з Україною, заступленою Відділом УККА та Українським Відділом Американських Приятелів АБН, остаточно затверджено програму тих відзначень. Мавши на увазі, що ще 1959 року Президент ЗДА затвердив закон ч. 86-90, яким призначується щороку третій тиждень в липні Тижнем Поневолених Націй до часу їх визволення, Комітет Відзначення Тижня Поневолених Націй улаштовує в суботу, 15-го липня стійки перестороги з плякатами та роздачею інформаційних матеріялів американцям від год. 12 до 9 веч. перед совєтською амбасадою при вул. Лексінґтон та Третьою евеню, тобто біля 137 Схід на 67-ій вул. в Ню Йорку. В неділю 16-го липня ц. р. відбудеться Архиєрейська Служба Божа в намірenні Поневолених Націй. Представники поневолених націй збираються в год. 9-ій рано на 59 вул. та П'ятій евеню перед Готелем Плаза, з прапорами, жіноцтво в національних одягах. Вони під звуки оркестри увійдуть до Катедри Св. Патріка і після Служби Божої підуть походом по П'ятій евеню до 42 вул. і нею до Об'єднаних Націй, де на площі при 47-ій вул. відбудеться коротка маніфестація. В середу, 19 липня, в Сіти Гол мейор Джон Ліндсей підпише Проклямацію Тижня Поневолених Націй Великого Ню Йорку о год. 9.30 рано. В п'ятницю, 21 липня о год. 7.30 вечером в готелю Коммадор відбудуться маніфестаційні збори з виступами голови УККА проф. Л. Добрянського, конґресмена Едварда Дервінського, судді Троя, з зачитанням проклямації, схваленням резолюцій та виставкою. До масової участи закликається українські організації з прапорами та молодь в національних строях і уніфор-

Там, де народжувалась Американська Україна

Історики вважають, що створення та розвиток і праця Українського Народного Союзу були справжнім „українським чудом" в Америці. Це „чудо" буде тлом повісти, що її пише один з найвидатніших наших сучасних письменників, Улас Самчук, та яка появиться друком з нагоди 75-річчя УНСоюзу в 1969-му році. Щоб познайомитись з „колискою" УНСоюзу, письменник відвідав недавно Пенсильвенію та історичні для УНСоюзу місцевості району Шамокіну-Шенандоа, в якому УНС був створений. На фото: Письменник Улас Самчук (зліва) та головний радний і обласний організатор Степан Гавриш на сходах церкви в Шенандоа. Ст. Гавриш супроводив п. Самчука в його мандрівці по слідах постання і росту УНСоюзу в Пенсильвенії

Об'єднані Нації настоюють, щоб Ізраїль припинив уніфікацію Єрусалиму

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — Делеґація Пакістану передала на розгляд Генеральної Асамблеї ОН проєкт нової резолюції з вимогою, щоб Ізраїль скасував започатковані ним акції, спрямовані на уніфікацію Єрусалиму і щоб не здійснював нових акцій в цьому напрямку. В проєкті резолюції висловлено також вимогу, щоб Рада Безпеки допильнувала виконання рішення Генеральної Асамблеї. Делеґат Совєтського Союзу Н. Федоренко заявив, що якщо Рада Безпеки вирішить застосувати санкції проти здійснюваної Ізраїлем політики експансії, то Совєтський Союз готовий взяти участь в цих санкціях. Відповідаючи на бурю антиізраїльських виступів і закидів, міністер закордонних справ Ізраїлю Абба Ебан заявив, що Ізраїль не погодиться на ніякі колпроміси щодо одности міста Єрусалиму. „Ізраїль продовжуватиме працювати й молитися за одність Єрусалиму і за мир у цьому місті" — підкреслив Абба Ебан. У проєкті резолюції Пакістану, що її передав на розгляд Генеральної Асамблеї Аґга Шаґі, висловлено глибоке збентеження делеґацій арабських та інших мусульманських країн фактом відмови Ізраїлю виконати схвалену Генеральною Асамблеєю 99 голосами проти 0 резолюцію дня 4 липня ц. р. з вимогою припинити уніфікацію Єрусалиму в одно ізраїльське місто. Скликана надзвичайним порядком на середу 12 липня ц. р. сесія Генеральної Асамблеї проходила в атмосфері затривоження й обурення з приводу поведінки Ізраїлю. Совєтський делеґат Н. Федоренко намагався використати цю атмосферу для мобілізації опінії Об'єднаних Націй проти Ізраїлю, натавровуючи „гіпокризію і демагогію" ізраїльського уряду.

Шелепіна здеґрадували на голову профспілок

Москва. — Александер Н. Шелепін, колишній голова Комсомолу і колишній шеф терористичного КҐБ — Комітету Державної Безпеки, що плянував скритовбивство в Мюнхені українських націоналістичних провідних діячів Степана Бандеру і д-ра Лева Ребета, злетів тепер на другорядний пост голови совєтських професійних спілок, які практично не мають жадного голосу і є тільки підголоском комуністичної партії в тому, щоб підганяти совєтських робітників до ще більш виснажливої праці. Шелепін, що має тепер 49 років та якого донедавна вважали за можливого „другого Сталіна", залишається ще членом Політбюра, але очікується, що він перестане бути одним із секретарів партії, що досі мав нагляд над щоденними функціями партійного бюра. Щойно тепер пригадують, що вже два місяці тому „звільнено" з посту шефа КҐБ приятеля Шелепіна 43-літнього Владиміра Семичастного, призначивши його першим заступником „прем'єра" Української ССР. Шелепін був протеґованим Хрущова. Знавці совєтських відносин вважають, що нове призначення Шелепіна є для нього деґрадацією та означає дальше скріплення позицій генерального секретаря компартії Брежнєва.

Критикують телепередачу „Хрущов в екзилі"

Ню Йорк. — Минулої середи, 11-го липня пізно ввечорі, телевізійна стація НБіСі передавала на каналі ч. 4 спеціяльну одногодинну програму: „Хрущов в екзилю; його опінії і ревеляції". Фільм мав назву документального і був у великій більшості зроблений на віддаленій на кількадесять миль від Москви дачі, на якій тепер колишній кат України і совєтський диктатор доживає свого віку зі своєю родиною. Частину фільму становили репродукції фотознимок із давнішого життя та „подвигів" Хрущова. Показуючи Хрущова на призначеній тепер для нього екзильній дачі, камера на хвилину зупинилася на його невеличкій бібліотеці, в якій між іншими партійними книжками можна було завважити одну із видним написом на хребті: „УРСР" — мабуть історія підсовєтської України українською мовою, як це вказував би напис. Фільм мав багато типової для большевиків пропаґанди, яку не завжди з успіхом намагався злагіднювати диктор. Деякі з американських рецензентів того показу вважають, що він був хитро - мудро влаштований не без тихої підтримки совєтського уряду, щоб „рятувати лице" Москви після поличника, якого вона дістала в ізраїльсько - арабській війні. З інших повідомлень (в „Ню Йорк Таймс"; виходило б, що совєтський уряд вважає власне показ того фільму за своєрідний „поличник" у 50-річчя большевицької контрреволюції та причинився до того, що стації НБіСі відмовлено, зглядно відложено накручування домовлених уже інших документальних фільмів у СССР.

Французькі робітники братимуть участь у прибутках і власництві індустрійних підприємств

Париж. — Французький уряд подав до відмома, що вже найближчим часом буде проголошений урядовий декрет, за яким французькі робітники братимуть участь у власництві і в прибутках індустрійних підприємств. Основні напрямні декрету були затверджені французьким урядом в середу 12 липня ц. р. В остаточній формі декрет буде проголошений 31 липня, коли президент де Ґолль повернеться із своєї поїздки до Канади. Вироблено цей декрет на підставі повновластей, що їх схвалив для уряду французький парлямент, перед кінцем своєї чергової сесії. Опрацювання декрету відбудеться в супроводі гострої опозиції робітничих спілок і працедавців. Відповідаючи опонентам і критикам декрету, президент де Ґолль заявив, що дотеперішня практика, яка визнає за робітником тільки право на заробітну платню, є вже перестарілою і дотримуватися її далі було б тільки вдержуванням і загострюванням перманентної клясової боротьби.

● **У Лондоні помер у віці 95 років мільйонер Чарльс Сайкес**, який був таким принципіялістом у законному платженні податків, що не хотів зробити тестаменту у користь своєї найближчої родини, щоб на цьому не потерпів державний скарб. Таким чином його дружина, син і донька дістали тільки 571.200 дол., а держава забрала 3.648.640.

УКРАЇНЦІ В РИМІ НАЙБІЛЬШ ЗАЦІКАВЛЕНІ СПРАВОЮ СКВУ — ПИШЕ ГОЛ. ПРЕДС. УНС Й. ЛИСОГІР ПІСЛЯ ВІДВІДИН

Рим. — Українці у Вічному Місті виявляють повне зацікавлення справами Світового Конґресу Вільних Українців, що має відбутися в Ню Йорку в листопаді цього року та зв'язують з ним великі надії і сподівання — пише головний предсідник Українського Народного Союзу п. Йосип Лисогір після однотижневих відвідин у столиці християнського світу. Й. Лисогір почав з Риму свої відвідини европейських країн, виконуючи рекомендацію Головного Уряду УНС, винесену одноодушно на останніх річних нарадах в травні ц. р., та яка доручає йому „перевірити потреби і можливості допомоги українцям в Европі". До Европи відлетів п. Й. Лисогір в товаристві своєї дружини Марії 28-го червня. Зупинившись в Римі, п. Лисогір мав зустріч з Верховним Архиєпископом Української Католицької Церкви і Кардиналом Блаженнішим Кир Йосифом, розмовляв з Архиєпископом ВПреосв. Кир Іваном Бучком, Протоархимандритом ОО. Василіян Всесв. о. д-ром Атанасієм Великим, відвідав усі українські інституції й осередки, зокрема познайомився основно з будовою та плянами Українського Католицького Університету. В усіх розмовах і зустрічах п. Й. Лисогір зустрічав багато зацікавлення справами і проблемами українців в Америці і, зокрема, справою запланованого й інтенсивно підготовлюваного Світового Конґресу Вільних Українців. З Риму п. Й. Лисогір виїхав з дружиною до Трієсту в дорозі на відвідини осередків українського поселення в інших країнах.

Й. Лисогір розмові з Архипастирем скитальців, ВПреосв. Іваном Бучком

Українці в Східній Европі — поза межами української території

На цю тему опублікована в „Нашому Слові" з 11 червня, що виходить у Варшаві українською мовою, стаття, в якій основну увагу приділено лемкам, але згадано і про інші гілки українського народу. „В „Нашім Слові" (19 III. 1967) була надрукована стаття „Хто ми і скільки нас". Автор статті гр. І. Желем висказав погляд, що деякі лемки на Західних землях Польщі вже вважають себе поляками, а в інших витворилося почуття національного дуалізму, та що це почуття треба вважати перехідною формою від української (лемківської, руської і т. д.) національної свідомості до польської.

Багато наших колоній розкинулося далеко від суцільної української території і опинилося серед інших народів, а все ж до сьогоднішнього дня не втратили почуття приналежности до українського народу.

Є це острови на Підляшші, на Закарпатті, на Буковині й в Бессарабії. Знаходяться наші колонії і в Югославії. Виступають вони в цій країні в трьох групах, а саме: в Бачці, в півд.-східній частині Славонії, у так зв. Сирмії та в Боснії коло міста Приявора. Українці в Бачці і Славонії, це — лемки з Закарпаття, що їх поселила тут з кінцем XVIII ст. австрійська влада в пусті, майже, бо зруйнованій турецькими наїздами країни. Їх мова — окремий говір із словацьким забарвленням, але національне почуття їх українське.

Українці в Боснії поселилися з кінцем XIX ст., вони походять з Галичини. Всіх українців живе у Бачці 12000 у Слаоонії — 8000, у Боснії — 900. Треба сказати, що національна свідомість лемків, які опинилися як самітні острови серед хвиль океану, вдержалася завдяки невсипущій і наполегливій праці людини, якою був померлий трагічно у Львові Гавриїл Костельник. Народжений в 1886 р. в Бачці, обдарований великими здібностями, створив для бачванських українців граматику, написав кількадесять поетичних творів в бачванському діялекті. Одним словом, дав своїм братам на чужині духовний корм".

МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ РАДЯТЬ В СПРАВІ СКВУ

Ню Йорк. — В середу 12 липня ц. р. в залях Українського Інституту Америки відбулося засідання ініціятивного комітету організацій молоді для підготови Молодечого Конґресу в рямцях Світового Конґресу Вільних Українців. Чергове засідання рішено відбути 12 серпня в залях згаданого Інституту. Вирішено також вислати запрошення до всіх молодечих організацій із закликом взяти якнайчисленнішу участь в цьому засіданні.

Проф. Яр. Рудницький в Науковій Раді Канади

Оттава. — Доцінюючи науково - організаційну працю проф. Яр. Рудницького в Канаді й заграницею, запрошено його в члени Канадійської Ради Гуманістичних Наук в Оттаві. Проф. Рудницький братиме участь у праці Ради в роках 1967 - 1971. Канадійська Рада Гуманістичних Наук займається плянуванням і піддержкою наукових дослідів із історії, літератури, мовознавства, соціології й інших споріднених дисциплін у Канаді. В її склад входять професори канадійських університетів і знавці гуманістичних наук. Пороф. Рудницький — перший українець, що його покликано на це становище.

ВИДАВНИЦТВО „ДОНБАС" ДАЛІ РУСИФІКУЄ

Книжкове видавництво „Донбас" в УССР далі веде перед у видаванні книжок російською мовою. У червні воно видало шість нових книжок, з яких три — українською мовою, вірші та поеми, а три — російською: „Две дороги к бессмертию", поеми „Апрельськое утро земли" і повість „Стена Геродота."

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Потрібна рішучість

Вимога командування американськими збройними силами у В'єтнамі щодо збільшення тих сил ще на сто тисяч вояків до половини наступного року та зв'язані з цим нові відвідини секретаря оборони Роберта МекНамари у В'єтнамі й тепер припадковий приїзд на похорон своєї матері генерала Віліяма Вестморленда, головного команданта американських збройних сил у В'єтнамі, й його передбачувана конференція з президентом Джансоном, дебати в обох Палатах Конґресу та ряд інших обставин причинились до того, що справа війни у В'єтнамі знову стала першою проблемою американської політики і, як це звичайно буває у вільній системі, проблемою суперечною. При цьому, немає двох думок щодо самої участи Америки в тій війні — коли мова, очевидно, про Вашинґтон та загал громадянства, бо ж годі поважно ставитись до організованих лівими демонстрацій проти американської участи у тій війні, чи до тих, які подібними виступами бажали б „пекти свою печеню", як це робить, наприклад, лідер муринського руху д-р Мартін Лютер Кінґ.

Але, було б цілком помилково думати, що хтонебудь в Америці тієї чи будь-якої іншої війни собі бажає. Війна у В'єтнамі, як і кожна інша, є „конечним злом". Цілком природньо, що її припинення бажала б собі більшість американського народу, не було б нічого дивного, якби її припинення навіть коштом здачі своїх позицій бажали б собі батьки тих вояків, що боряться у В'єтнамі.

Симпатизуючи з усіми тими, що бажають припинення війни у В'єтнамі, все ж таки вважаємо, що головну увагу й головне зусилля треба б звернути на іншу і, думаємо, одиноку можливість припинити війну: виграти її! На це й потрібно рішучости. Якби не американська рішучість у першій і, зокрема, у другій світовій війні, ці війни могли тягнутись ще роками і коштувати дальші незліченні жертви крови і майна. Ізраїльська рішучість в недавній війні з арабськими країнами заощадила невідомо скільки жертв і терпінь обом воюючим сторонам. Тим часом у В'єтнамі тієї рішучости, виходило б, бракує, тому й затягається війна та вимагає все більше жертв і коштів. Тепер знову починаються дебати, чи треба посилати у В'єтнам нові війська, чи треба призначати нові фонди. Група республіканських законодавців зі свого боку підготувала плян „поступового закінчення війни", але також не рішучістю перемоги, а радше „поступовим відступом". Ці дебати й пропозиції законодавців та цивільних стратегів стоять у різкій протирічності з тією рішучістю, яку не від сьогодні виявляють американські вояки у В'єтнамі та їх командування. Здається, коли б політики мали бодай частину тієї відваги і рішучости, що їх мають вояки, війна у В'єтнамі вже давно була б переможно закінчена.

Ювілей народовбивства

З нагоди так зв. ювілею 50-річчя большевицького перевороту в царській російській імперії, у Києві вийшла „документальна" книжка „Торжество ленінської національної політики на Україні", у виданні Державного Видавництва України, Київ, 1967. Над нею декілька років трудились аж 13 авторів з Інституту при Київському ун-ті.

„При єдиній дії пролетарів великорусскіх і українських вільна Україна можлива, без такої єдности про неї не може бути й мови", — ця заява Леніна є основним стрижнем книжки, призначеної для ліквідації самостійного думання української людини. Сам Ленін, мовляв, ствердив, що Україна без Росії ... не можлива! Щоб ілюструвати, як то Ленін дбав про Україну, автори повідомляють, що він аж 49 разів „обговорював питання" України ...

Отак „обґрунтувавшись", автори книжки висунули пояснення, чому це в УССР „шлях до проґресу був нелегким": „різномасні вороги не тільки зброєю ,але й ідеологією намагались збити радянських людей з правильного шляху", і тому, мовляв, було стільки арештів, розстрілів, кацетів ... Нині, за авторами того видання, то вже перейдений етап. Тепер, мовляв, „суворо засуджені в нас, як антимарксистські, різні ухили чи то в бік великодержавного шовінізму, чи буржуазного націоналізму". Навіть українська мова, мовляв, „це державна мова нашої республіки"!.. Але, щоб не було якогось ухилу в думанні українця, апробована Москвою книжка відразу ж зазначає, що „Тільки люди, що перебувають в полоні національної обмежености, не розуміють цього — ленінського зближення і злиття націй — і вбачають в процесі зближення якусь „загрозу" існуванню націй"! Щоб добити кожну людину, яка наважиться в Україні чи поза Україною таки й далі любити Україну, її культуру й мову, ота ювілейна книжка ще і ще цитує заяву Леніна ще з 1913 р., що хто відкидає процес злиття націй — той діє, „як тупий буржуа, націоналістичний міщанин" і, мовляв, народ в УССР цілком з цим твердженням погоджується ... Таке воно, оте „торжество" большевицького народовбивства.

МІЖ ПАРИЖЕМ І ВАШИНҐТОНОМ

Мюнхен. — Розпад системи, створеної Сталіним на Сході Европи („Совєтський Бльок" плюс Китай), захитав основи політики Західньої Німеччини в міжнародній сфері. Поки Москва тримала міцно під своєю контролею сателітів „народних демократій", уряд Західньої Німеччини творив свою власну воєнну силу в страсі перед аґресією зі Сходу: адже ж у Східній Німеччині й досі стоїть імпозантна сила — 20 совєтських дивізій. В Бонні надіялись на Вашинґтон, де був державний секретар Джан Ф. Даллес, непримиренний супроти всіх комуністичних режимів. Від того „стабілізованого" часу багато змінилося в европейській і світовій ситуації. На яв вийшла люта ворожнеча між двома комуністичними імперіями — Китайською і Російською. В державах-сателітах Москви появилися „розкольники": Альбанія пішла за Китаєм, а Румунія на кожному кроці показує свою незалежність від Москви. З другого боку в Атлантійському Союзі (НАТО) президент Франції створив кризу своїм виходом із цієї організації і пішов своїм шляхом у міжнародній політиці. Цю політику можна найкраще схарактеризувати українською байкою про суперечку між чоловіком і жінкою: кожного разу, коли він скаже — „стрижене", вона відповідає — „ні — смалене". Взяти хоч би зовсім свіжі приклади. Всі держави НАТО одноздідно визнають, що війну на Середньому Сході спровокували арабські уряди, бо вони, після відходу збройних сил Об'єднаних Націй, почали готувати аґресію на Ізраїль. Однак уряд президента де Голля через своїх дипломатів в Об'єднаних Націях пішов своєю дорогою, показавши свою прихильність до арабів. Ця політика паризького уряду викликає в громадянстві Західної Німеччини велике занепокоєння і гостру критику. Бо створилася парадоксальна ситуація: ізраїльське військо розбило арабські сили французькою зброєю, але арабські уряди є в нормальних взаєминах з Францією. Однак деякі арабські уряди лихі на уряд Західньої Німеччини, бо німецький уряд послав був 20.000 протигазових масок в Ізраїль... Тому араби, за винятком Савді Арабії, не хочуть прадавати своєї нафти Західній Німеччині.

Коли в Вашинґтоні намічено політику „мирного співіснування" з СССР і зближення між цими великодержавами, то в Німеччині стало ясно, що кордон залізної завіси для німців фактично визнаний у Вашинґтоні. Американський Уряд, заклопотаний своїми справами в Східній Азії, не має часу й охоти розплутувати европейські проблеми. В цих обставинах, в Бонні, після створення уряду під проводом Кізінґера в грудні 1966 р., почали оживати надії на де Голля. Адже ж де Голль говорив часто про потребу об'єднання европейських держав, щоб створити свою силу, незалежну від Москви й Вашинґтону. В Бонні сподівалися, що де Голль дасть свою згоду на вступ Великобританії до Европейського Спільного Ринку і що це зміцнить політичну вагу Европи. Однак німецький уряд мусів зазнати гіркого розчарування. Президент Франції знов наложив своє „вето" для вступу Англії до Европейського Спільного Ринку. Теж слова де Голля на ювілейній конференції Спільного Ринку в Римі при кінці травня про потребу створення політичного об'єднання 6 держав Европи, були перекреслені дальшими діями паризького уряду в Ню Йорку (Об'єднані Нації) і в Москві.

Де Голль післав свого прем'єра Помпіду в Москву попереднього тижня і там його прийнято з великою помпою: навіть портрет з біографією видруковано в газетах, хоч це був раніше „привілей" комуністичних вождів, що провідували Москву. В звідомленні про розмови Помпіду з совєтськими „достойниками" ствердженo згідність Парижа й Москви в основних питаннях міжнародної політики. В Бонні відзначають як позитивну сторону звідомлення про те, чого в ньому немає: засуду „західньо - німецьких реваншистів", як це за правилом буває в подібних комунікатах, видаваних у Москві. Очевидно, Помпіду не міг би прийняти такого звідомлення, бо це було б порушенням договору приязні між Бонном і Парижем з 1963 р. Однак настрої в Німеччині з приводу міжнародної політики де Голля дуже неспокійні. Раніше боялися, що Вашинґтон порозуміється з Москвою, не зважаючи на інтереси Німеччини. Тепер мають острах, що приязнь між Москвою і Парижем буде припечатана німецьким коштом. В цій ситуації пригадують пропозицію Москви з 1952 р.: Сталін пропонував тоді, що погодиться на об'єднання Німеччини на основі вільних виборів при умові, що Німеччина буде невтральною державою. Тепер де Голль став на позицію невтральности між Москвою і Вашинґтоном.

П. А.

ЛЬВІВСЬКИЙ ОПЕРНИЙ ТЕАТР У КИЄВІ

Лише втретє, від 1940 р., коли було створено за большевиків Львівський Оперний театр ім. Івана Франка, та опера тепер прибула до Києва на виступи. Кияни побачуть такі опери та балети („Культура і Життя" з 2 липня), з яких лише дві опери — українських композиторів: „У неділю рано..." В. Кирейка, „Любовний напій" Г. Доніцеті, „Дон Карлос" Д. Верді, „Шукачі перлів" Ж. Бізе, „Чарівний стрілець" К. Вебера, „Казки Гофмана" Ж. Оффенбаха, а також балети „Спартак" А. Хачетуряна, „Три мушкетери" В. Баснера, „Орисю" А. Кос-Анатольського і балетну трилогію „Досвітні вогні". Юні кияни матимуть змогу побачити балети „Золушка" С. Прокоф'єва та „Дюймовочка" Ю. Русинова".

Стефанія Пушкар

УЧАСТЬ УКРАЇНОК У МІЖНАРОДНІЙ СЕСІЇ ФЕДЕРАЦІЇ ЖІНОЧИХ КЛЮБІВ

(1)

У червні цього року відбулася в Сан Франсіско Конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клюбів Америки, найбільшої щодо числа членства жіночої організації в світі. Ця Федерація, окрім американського, має ще сектор міжнародний, до якого входить біля 60 країн світу. В обох секторах цьогорічної Конвенції українки брали активну участь. Від Союзу Українок Америки делеґаткою була п. Марія Душник, референтка зв'язків СУА, що брала участь у краєвому секторі Конвенції, як представниця заприязненої організації, а в секторі міжнародному, до якого минулого року увійшла СФУЖО, як репрезентант об'єднаного українського жіноцтва в екзилі, делеґаткою була п. Стефанія Пушкар.

Генеральна Федерація Жіночих Клюбів під цю пору начисляє 11 мільйонів членів. У Конвенції у Сан Франсіско взяло участь понад 1000 делеґаток з Америки та 23 країн світу. Особливо численно були заступлені молодечі клюби, які становлять поважну підбудову цієї великої Федерації.

Окремі сесії міжнародного сектора відбуваються ще цього місяця в Манілі на Філіпінах, а відтак в Сіднеї, Австралія, де СФУЖО буде заступлене репрезентанткою від своєї складової організації Союзу Українок Австралії — п. Тетяною Бабій.

I

Гаслом цьогорічної Конвенції було: „Будуймо з молоддю краще завтра для світу", і тому програма торкалася цілої низки суспільних питань, пов'язаних з сучасними проблемами виховання молодого покоління: боротьби з молодечою злочинністю, що в ділянці вживання наркотиків широкою хвилею захоплює все більше і більше число студіюючої молоді, та протидії толеруванню й апатії американським суспільством аморальних і розкладових молодечих рухів. Ці рухи під різними модними вивісками „бітників" чи „гіппіс" несуть нищівний удар для виховання здорового суспільства. Ось декілька думок, що їх виголосила у тій справі п. Едґар Діксон Пірс, президентка Генеральної Федерації Жіночих Клюбів, які напевно будуть цікавити і наших батьків:

„Послаблення обичаїв та упадок моралі у цій країні, бунти на університетах, занехання здорових цінностей задля пілюль - наркотиків, чи інших шкідливих експериментів — довели вже до одчаю кожну здорово думаючу жінку в Америці. Багато речей, що були ганьбою для вчорашнього суспільства — є прийняті та дозволені сьогодні. Під плащиком „щирости" та „лицем до реалітетів" скриваються ті прояви „свободи", що радше збивають з ніг наше молоде покоління, ніж просвічують їх думку. Ми пішли вже задалеко в „свободолюбному" наставленні. Пора вже, щоб покласти гальму, і правну і здоровну. Настав час для батьків, щоб вони взяли керму в свої руки, та виявили свій справжній батьківський авторитет, хочби до часу, як довго вони матеріяльно підтримують своїх дітей. Це буде вимагати від нас часом твердого рішення, але настав слушний час, щоб батьки врешті зміряли свої сили з неслухняними дітьми. Настав час, щоб батьки менше старалися дати своїм дітям злудних „можливостей", що їх самі у молодості не мали, а дали хоч трохи того, що ми мали: солідну підставу, цінку родину, єдність, що дає молодій людині підставу росту, прибіжище і довір'я. Це дасть їй можливість дивитися з призирством на всякого роду „зворушення" (трілс), що їх їм підсувають небезпечні експерименти різних деморалізуючих модерних об'єднань, відомих під назвами бітніків чи гіппіс чи інших аморальних ренеґатів. Молоді люди мусять бути також усвідомлені і збережені від підривних впливів комуністичної інфільтрації, що все ширше опановує університетські установи та під приманчивими кличами „за мир", „за свободу" та за „академічні вольності" веде їх до прямого розбиття нашого суспільства. Плян комуністичної роботи на університетських кемпусах ясний. Вони здобувають прихильників для своїх кличів, заставляють студентів ставити вимоги до своїх настоятелів, починають програму занолотів, різних петицій і зібрань, яких кінцевий вислід: спротив і непослух законам. Головна мета завжди одна — розперезати життя в кемпусі. Всі батьки повинні зрозуміти ці підривні впливи і повчити своїх дітей уміти розпізнати признаки червоної підривної акції.

Ми маємо мільйони жінок в Америці, що трагічно переживають проблеми, яких я коротко торкнулась повище. Наша Федерація ніколи не мала кращої нагоди як тепер, подати тим жінкам помічну руку, та звести їх разом для спільного обслідування і вирішення сучасних проблем, що випливають із глибоких змін, які саме проходять у світі".

Це тільки одне із ряду питань, що їм була присвячена увага тої великої Конвенції. Ми зупинилися над ним найбільше тому, бо це вказує на намагання американської жінки відзискати авторитет батьків у родині та допомогти тим уздоровити захитаний стан моральної рівноваги в сучасному суспільстві.

Наприкінці своєї двогодинної промови п. Едґар Діксон Пірс виявила щиру увагу до матерів, жінок чи сестер тих американських вояків, що служать своїй країні на полях В'єтнаму, та закликала зорганізоване жіноцтво в жіночих клюбах — виявити їм свою увагу та простягнути дружню руку в часі їх тривоги і смутку за долю і життя найдорожчих їм осіб, які щохвилини наражені на небезпеку життя. Думки, піднесені президенткою Федерації, знайшли повне признання серед численних делеґаток.

II

Окремий день Конвенції був присвячений Міжнародному Секторові Федерації. Вже в 7 год. вранці тогож дня, голова міжнародної секції влаштувала сніданок для делеґаток, під час якого президентка п. Пірс мала можливість особисто познайомитись з делеґатками з різних країн світу. Після сніданку репортери різних журналів і газет робили знімки та проводили інтерв'ю з окремими делеґатками. Міжнародний сектор Генеральної Федерації Жіночих Клюбів це молода формація, що виросла на повоєнних умовах співпраці Америки з різними країнами світу, та викликала потребу такої співпраці і в жіночому організованому житті. Постало й постійно зростає багато жіночих клюбів в різних країнах на базі статуту Федерації. Ця молода і відносно нова формація має велике зрозуміння до проблем складної сучасности, не поминає їх, але старається в рямцях своєї діяльности допомогти в їх розв'язці. Одним із таких складних питань є справа екзильних жіночих організацій, що їх консервативні міжнародні жіночі організації не допускають у ряди своїх членів, приймаючи державний принцип за право і підставу бути членом. Генеральна Федерація поминула цей принцип і вийшла назустріч новій світовій ситуації, ускладненій великими рухами народів, та відкрила свої двері також і для тих жіночих об'єднань, що в наслідок політичних дій перебувають поза межами своєї батьківщини.

На тій підставі першими увійшли до Федерації — Об'єднання Балтійських Жінок в екзилі, згодом Федерація Литовських Жіночих Клюбів, Латвійські Клюби, Федерація Естонських Жіночих Клюбів, а минулого року приступила Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), що об'єднує 14 жіночих організацій у 10-тьох країнах світу.

Під час міжнародної сесії кожній делеґатці було призначено 5 хвилин часу для звіту про діяльність її організації за останній рік. Від імені українок, як представниця СФУЖО, звітувала п. Стефанія Пушкар. На вступі вона з'ясувала ґенезу постання СФУЖО. Українське жіноцтво разом із родинами покинуло свою батьківщину після другої світової війни. Цей великий „ісход" був спричинений окупацією України большевиками, які нищили всі свободолюбні пориви нашого народу.

(Закінчення буде)

● **У Стокгольмі відкрито** наприкінці минулого тижня 4-денну „Конференцію про В'єтнам", яка насправді є новою комунофільською антиамериканською імпрезою. На те збіговище прибули делеґати з комуністично-підпільного Фронту Національного Визволення з Південного В'єтнаму, делеґація з СССР й інших комуністичних країн, але американської амбасади туди не запросили. З Америки прибули 33 особи — самі завзяті противники американської політики у В'єтнамі.

З вакаційних образків

Неділя рано в Лос Анджелесі. Почали розходитися ранішні мряки, а з-поза них несміло продирається сонце. Нашої господині сьогодні нема, осталася в хаті сама мужва. Гей, хлопці, каже О., заповідається чудовий день; чи не помадрувати б нам куди? Сказано - зроблено, і ми в дорозі. Наша ціль — море, далека „Зума Біч", чи не найкраща пляжа в околиці. І мчиться наше авто фрівеями: Голівуд, Гарбор, Санта Моніка, Сан Дієґо. І далі по Сансет - Бульварі, що неначе ґіґантичний вуж в'єтся своїми звоями - серпентинами крізь горби й долини аж до самого океану.

Їдемо вже з годину і трохи зголодніли, а тут при самій дорозі ресторанчик. Перед ресторaном ліворуч і праворуч розставлені столики. Займаємо один, що в кутику праворуч. Поки дістали ми перекуску, минуло з-пів години і за той час розглядаюсь довкруги. Всі столики по обох боках „петіо" вільні за винятком одного, на протилежному боці. При нім жінка, сама одна. Дуже елеґантна, мимохіть впадає о очи. Волосся в неї гарне, золоте, видно, що природне. Віла блюзочка так гармонізує з ранішним сонцем. Решта одягу включно з торбинкою — того самого кольору, що волосся. Видно добре знає, що їй до лиця. Певно самітна, інакше не снідала б тут сама одинока. Споживши сніданя спокійно попрятала все на своїм столику і струнка, граціозна, легкою ходою подалася на вулицю. Не поспішає, мабуть не має до кого. А може, так як і ми, насолоджується красою недільного ранку, яку сама своєю появою так чудово доповнює і підкреслює. Ось ще раз мигнуло здалека золоте волосся і зникло за рогом наріжного дому. Зникло на все. Чи стрінемо її ще коли в життю? Киньте зеренце піску в океан і пробуйте віднайти його знову. Або відшукайте метеор, що хвилинку освітив вечірне небо і в ту ж мить пропав в небесних просторах.

Покріпившись, ідемо далі. Їдемо на зустріч сонцю золотому, голубому небу, синьому морю.

Та ось і блиснув безкрай Пацифік своїм срібним плесом. Хто змірить його безмір? І хто змірить людську тугу за тим, що гарне!

Лос Анджелес, Каліфорнія
червень 1967 **С. К.**

● **Над пустинею Неґев в Ізраїлі влаштовано 6 липня ц. р. перший в історії Ізраїлю показ воєнного летунства.** З одної військової бази на тій пустині придивлялись тому показові три ізраїльські генерали, які найбільш заслужені в минуломісячній блискавичній перемозі над арабами: шеф штабу ізраїльських збройних сил ген. Іцак Рабін, міністер військових справ ген. Моше Даян і командант ізраїльського летунства ген. Мордехай Год. 5 червня 1967 р. ізраїльські літаки, за детально виготовленим пляном, перевели одночасно налет на всі єгипетські й сирійські летовища та буквально впродовж якої години знищили арабську летунську фльоту й запевнили Ізраїлеві перевагу в повітрі. Це було джерелом перемоги. Тепер уперше показано публічно совєтський літак МІГ-21, з яким один арабський пілот з Іраку втік до Ізраїлю в минулому році.

Михайло Данилюк

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

(15)

Мозолястими руками й спрацьованими, обнявшись із пруживими юнацькими — відслонює Волинь завісу нової епохи.

Мозолястими руками, завзятими й відданими — ціляє народ нову епоху межи очі. А вони міцні, руки трьох поколінь — відроджених „тутешніх", розбуджених вітром революції вісімнадцятого року і вже нових, письменних — сільського, міського, робітничого, студентського й інтеліґентного молодняка.

Епоху — межи очі. Це покищо порив, надія, наше „хочу", напруження. Міцне, хвилююче. Поклик землі. А скільки ж мудрости ще треба, щоб обернути цей порив у плян? Де її взяти? Де навчитись? Хто нам зробить штаб мозків?

А виходу нема.

Хвиля котиться. Народ відроджений її підніс. Народ хай рішить.

Ми — даємо руки. Мозолясті і спрацьовані. Юнацькі і пруживі. Віддані. До кінця.

ТІНІ

Замкова гора оповилася мрячним дощем. Мури замку ледь-ледь видно з міста, а на Хрестовій горі ніби хмара сіла і заслонила її від решти світу. Дівочі гори — мовби їх хтось позамітав, а на їх місці посіяв мряку. Крем'янець виполіскувався осіннім дощем уже четвертий день.

Таке буває лише тут. Ще навіть за Польщі приїжджали якісь фахівці досліджувати, чому, як навкруги гарно і сухо, навіть сонячно, у крем'янецькій ярузі йде дощ. І то як затягне, як затягне небо — світу Божого не видно по декілька день, а то й по два тижні. Мабуть, недурно наші прапрадіди із своїми князями вибудували тут замок. Бо то як почне сіяти дрібним дощиком із тиждень, то яка, в лиха, армія видряпається по мокрому на стрімку гору? Ось якось історія не згадує, чи не було тут дощів, коли Батий цього замку не міг узяти і пішов собі далі, махнувши рукою не то на впертий замок, не то на впертий дощ, думаючи, що одне йдруге наворожили чубаті лісовики Волині ...

Але цей дощ був до речі. Його вітали хлопці з усміхом, бо якраз готувались різні наради по передмістях: Перелісках, Зеленій, Туниках, Сичівці, поза горбами вишневецької рогатки, в сутінках гаїв поза шляхом, що йшов на Дубно. Приходили і відходили посланці, провідні люди з цілого повіту, зустрічалися хлопці з міста.

Сутінки крем'янецьких передмість — найбезпечніше місце. Тут, як покапає дощиком зо два дні, як розмокне глинка по дорогах поміж горбами — то не то жандармське авто застрягне, а й самі жандарми погублять свої важкі чоботи.

А наші хлопці, очевидно, знають усі входи й проходи, всі садки й перелази, городи, де в гарбузинні застрягнеш по коліна, і стежки, де по камінню перескочиш із Туник на Переліски за півгодини.

Тож пункти зустрічей в основному поза містом Туди й людям із повіту легше перебратись. І легше, ночами, чмихати в поля,

Але всім нарадам щось ніби застрягло в горлі: пронеслася вістка, що струснула всіх, зокрема молодих.

— Дивись-дивись! Чи чув ти?

Усі ті, які могли знати — знали, що поза Замковою горою, на шляху, що біжить попри гору в'ючкими закрутами аж на Шумськ — зустрінеться Блакитний із Андрієм Ле, а не виключене, що й разом із ними будуть Троян та Ілько Те.

***

Зустріч відбулась. Троян не міг прийти, бо був десь біля Вишнівця, а Ілько, як казав Андрій Ле, був дуже зайнятий „різними справами". Прибули лише Блакитний з трьома бойовиками та Андрій з п'ятьома. Що Ілько не явився — було ясно. Це ж була перша офіційна зустріч представників двох підпільних сіток, і її з обох сторін обережно підготовляли. Шкляр взагалі був проти будь-якої зустрічі. Так само думав Ілько з другої сторони. Блакитний і Андрій Ле взяли відповідальність на себе.

Зустрілися в селянській хаті за містом, далеко від битого шляху, яким мигтіли німецькі авта. Хлопці, що їх проводили — залишились у сінях і коморі, виглядаючи крізь вікна на дорогу.

Вони зустрілись у просторій світлиці. Стали один проти одного. Кому ж простягати першому руку?

Вони знались роками, але — кому першому вітатись.

— Що ж, — відізвався старий Семен, — колись у мене разом від поляків літературу переховували, на села таскали, а тепер ніби себе не пізнаєте?

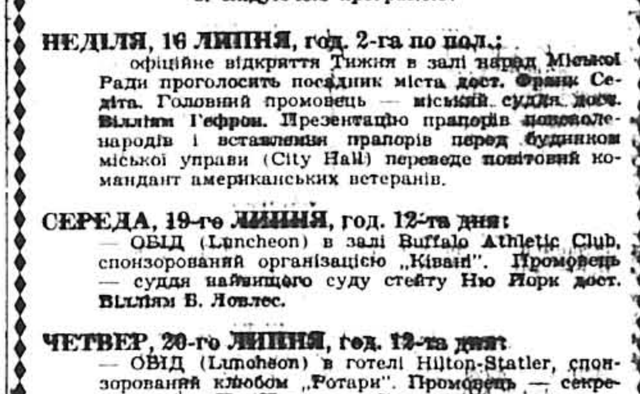
Їм обом раптом ця вичікувальна поза стала смішною. І вони широко всміхнулися. Згодом ніяк не могли пригадати — хто привітався першим.

Семен, задоволено покрутивши головою, пішов. Блакитний і Андрій посідали. Почали говорити. Але не про справу. Це ж так багато спільних тем, так багато споминів, переживань, так довго не бачились...

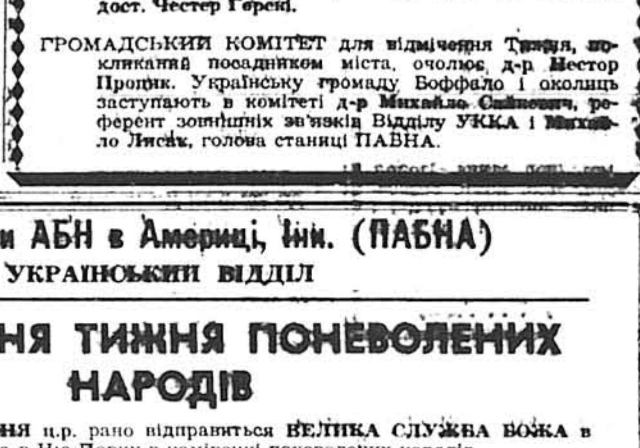
З відвідин Гол. Предсідника УНС у Римі

Всесв. о. д-р А. Великий (зліва), Протоархимандрит ОО. Василіян, який опублікував уже кількадесять томів документів з римських архівів та Записок Чина Святого Василія Великого, в розмові з п. П. Лисогором цікавився і численними іншими проблемами українського життя. Зправа стоїть о. д-р Михайло Ваврик, ЧСВВ, добре відомий українцям по обидвох боках океану зокрема зі своїх блискучих проповідей.

Головний предсідник і пані Лисогір під час відвідин в городі Генеральної Курії Сестер Василіянок. Між ними стоять (зліва) Сестра Евзебія, ЧСВВ, та народжена в Америці Мати Клявдія, ЧСВВ.

Новозбудоване приміщення Українського Католицького Університету ім. Папи Климентія в Римі. Університет уже поступово влаштовується, але ще треба багато зусиль і коштів, щоб він міг вповні виконувати те завдання, яке йому призначив його творець — Верховний Архиєпископ і Кардинал Иосиф. Біля будинку п. П. Лисогір в товаристві о. Дмитра Мартинюка і о. І. Гомеза.

Підготова Світового Конґресу Української Вільної Науки

Організаційний Комітет Конґресу відбув 3-го червня 1967 р. в Ню Йорку — чергове засідання, на якому вирішено ряд організаційних і підготовчих справ Конґресу та уконституовано склад Ділового Комітету і Президії Конґресу. Намічено також програму Конґресу і тематику доповідей. Конґрес, як вже подано в пресі, відбудеться в вівторок і середу, 14 і 1 листопада 1967 р. в Українському Інституті Америки в Ню Йорку, саме в часі Світового Конґресу Вільних Українців.

До Організаційного Комітету Конґресу ввійшли: проф. д-р Р. Смаль-Стоцький — голова, проф. д-р Микола Зайцев — заст. голови, проф. д-р Євген Вертипорох — секретар. Члени Організаційного Комітету: проф.д-р О. Андрушків (УВУ), проф. д-р Є. Вертипорох (НТШ в Канаді), ред. В. Давиденко (Укр. Терм. Центр), проф. д-р М. Зайцев (УТГІ), проф д-р О. Оглоблин (Укр. Історичне Т-ство), проф. д-р І. Рибчин (предст. проф. д-р Е. Жарський — НТШ в Австралії), проф. д-р Я. Рудницький (Наукова Рада Канади), проф. д-р Р. Смаль-Стоцький (НТШ в ЗДА). Зарезервовано також місця для делеґатів Товариства Укр. Лікарів, Інженерів і Ветеринарних Лікарів.

До Президії Конґресу ввійшли: проф. д-р Р. Смаль-Стоцький — президент, голови всіх установ і товариств, що беруть участь в Конґресі — як заступники президента і проф. д-р Є. Вертипорох — як генеральний секретар.

Діловий Комітет Конґресу обрано в такому складі: президент — проф. д-р Р. Смаль-Стоцький, члени — проф. д-р О. Андрушків, проф. д-р М. Зайцев, проф. д-р Е. Жарський, ред. І. Кедрин-Рудницький, інж. Р. Кобринський, проф. д-р В. Лев, проф. д-р М. Стахів, проф. д-р М. Чировський, д-р В. Шандор.

Діловий Комітет приміщений в домі НТШ, 302 - 304 Вест 13 вулиця в Ню Йорку, Н. Й. 10014., тел. 212 - 92 - 97622.

Програма Конґресу: Перший Пленум—при відкритті Конґресу, тематика доповідей: „Велика українська національна революція і її висліди". Другий пленум запляїнований на закриття Конґресу, з тематикою „Завдання української науки у вільному світі". Щоб уможливити якнайбільшій кількості науковців забирати голос на Пленумах — доповідачі будуть мати змогу виголосити тільки 15-хвилинні тези своїх доповідей, які то доповіді в цілості будуть надруковані у Збірнику Конґресу. Самі тези будуть опубліковані окремо українською або англійською мовами і роздані учасникам Конґресу.

На Комісіях Конґресу будуть виголошені окремі доповіді з різних ділянок науки. Комісії Конґресу будуть створені залежно від тематики зголошених доповідей, як Історична Комісія, Літературознавча, Мовознавча, Економічна і ін. Заплановано також окремі наукові Конференції.

На закінчення Конґресу відбудеться зустріч з громадянством і студентами.

Лос Анджелес, Каліф.

ПОПИС УЧНІВ ФОРТЕПІЯНОВОЇ СТУДІЇ ЛЕСІ КУРИЛЕНКО-ВАХНЯНИН

Попис відбувся в неділю 11-го червня в залі Українського Культурного Осередку. У програмі були твори таких композиторів, як Киртис, Моцарт, Арон, Берковвич, Брамс, Шуберт, Шопен, Уорд, Райт, Дворжак, Римський-Корсаков, Ліст, Ґранадос, Уейбрайт, Гайворонський, Гедіке, Ріттер, Криґер, Бурґміллер, Альбеніц, Діябеллі, Бах, Гольст, Безкоровайний, Гайдн, Фоменко, Тампсон, Килінґ, Круґер, Бойкін, Синдінґ і Віліямс. Твори виконували: Данута Томжинська, Денис Янґ, Юрій Ємець, Ольга Михайлів, Ляриса Ємець, Ева Томжинська, Робин Стампе, Роберт Тройгерц, Анастазія Діденко, Ірена Вучинська, Леоик Отельмах, Наталя Пайда, Христина Полотнянка, Христина Осадца, Нenсі Рот, Тарас Янґ, Леся Полотнянка, Роксана Чужак і Ліля Омельчук.

На залі, крім родичів учнів і їхніх кревних, було теж багато гостей, що прийшли натішитися тими нашими дітьми, що вчаться музики в своїй рідній студії. Поступ у грі всіх дітей надзвичайний. Радість і вдоволення було видно на лицях всіх присутніх, що не жаліли дітям оплесків, а для пані Куриленко-Вахнянин квітів і слів подяки.

Інж. Омелян Михайло Тимошницький

Кліфтон, Н. Дж.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ВЗЯЛА УЧАСТЬ В 50-РІЧНОМУ ЮВІЛЕЇ МІСТА

У неділю, 4 червня 1967 р., місто Кліфтон, Н. Дж., святкувало 50-річчя свого переходу на міський статус.

Свято було маніфестацією 50-річчя розвитку і прогресу Кліфтону, що його символізував великий, чотиригодинний похід вулицями міста. У цьому ювілеєві приймала участь і місцева українська громада, що сама зголосилась збагатити своїм виступом програму свята, як одна з багатьох етнічних груп. Співучасть нашої громади у святкуваннях започатковано вивішенням українського прапора при головній вулиці міста, де він повівав поміж іншими прапорами впродовж 4-ох тижнів. Це сталося за стараннем п. Богдана Гойнича, члена міського ювілейного комітету.

Всіми підготовчими роботами, що тривали понад місяць, зайнявся місцевий Відділ УККА, у співпраці з п. Володимиром Майком, головою станиці Українських Американських Ветеранів. Праця увінчалась успіхом. На 4 червня, наша група була готова до виступу. Її очолили українські ветерани з трьома прапорами: українським, американським і організаційним ветеранським. За ветеранами несло двох пластунів транспарент з англомовним написом на синьому тлі жовтими буквами — Українці. Далі йшли пластунки і пластуни із своїм прапором, за ними бравурна оркестра св. Юра з Ню Йорку, а за нею „як маковий цвіт" йшли гуцули, гуцулки, лемкині і полтавки. Похід замикали чотири дебелих козаки в кунтушах, наче сторожі „цвіту", що маршував перед ними в соняшному сяйві погідного дня, викликаючи захоплення глядачів. Наш похід безустанно оплескувала і радісно вітала публіка, що щільно облягала вулиці ювілейної паради на чотиримилевій трасі. До походу приглядались яких 150 тис. людей.

Крім цього, в програмі свята на міському стадіоні брала участь з мистецьким успіхом відома вже Сумівська танцювальна група з Пасейку „Лиман", що зібрала в нагороду ентузіястичні оплески. З нагоди ювілею буде видана пам'яткова книга, в якій українська громада закупила для свого привіту одну сторінку на суму в 200 долярів. Наша участь в ювілейному святкуванні міста Кліфтону сповнила своє завдання. Про це свідчать поруч вже згаданого вгорі її оплескування ще й прихильні і похвальні після відгуки на адресу української громади, що їх можна було почути з уст кліфтонського громадянства. Тільки, як звичайно це буває, дописувач місцевого „Геральд Нюз" Гордон Бішоп не бачив нашої мальовничої групи, — представника десятитисячної української громади міста Кліфтону і Пассейку, бо в дописі ані словечком не згадав про нашу участь. Хай це буде йому відповідною характеристикою.

Моральну підтримку в організуванні нашої участи у згаданому ювілеї виявив Всч. о. парох Володимир Білинський, за що Екзекутива УККА висловлює йому щиру подяку. Подяка належиться також Володимирові Майкові, маршалові нашої групи, Іванні Косляр за зорганізування групи лемкинь і Галині Головацькій за організування до походу дівчат із місцевої української православної церкви.

Марія Стефанів

У ВІННІПЕҐУ ВІДБУВСЯ КОНЦЕРТ КОБЗАРІВ

Вінніпеґ. Під моттом „Концерт сторіччя", в залі „Плейгавз театр" пройшов 3 квітня успішний концерт найстаршого за кордоном кобзаря, колишнього учасника Визвольних Змагань, полк. Павла Конопленка - Запорожця, його сина - кобзаря Петра Конопленка, 9-річного його ж сина - кобзарика Юрка; в концерті взяли участь також альт пані Конопленко, баритон Я. Щур, рецитатор В. Северненко.

Продовжується боротьба в Нігерії і в Конго

Лягос, Нігерія. — Молоді африканські держави Нігерія і Конго є в стані внутрішніх воєн, Нігерія проти „сепаратистів" у своїх східних провінціях, а Конго проти революціонерів, яким допомагають білі наємники. В Нігерії східні сецесіоністи проголосили 30-го травня ц. р. створили окрему республіку, декларацію незалежности та яку назвали Біафра, а в Конго йде боротьба за зміну теперішнього режиму, при чому його противники користуються найманими білими вояками, головно тими бельгійцями і французами, які колись стаціонували в Конго ще за часів його колоніяльної незалежности. Очевидно, що вої із суперних та воюючих сторін повідомляють про свої перемоги.

СПОРТ

редагує В. СОКАН

ВИБРАНО НОВУ УПРАВУ АФЛІҐИ

Американська Футбольна Ліґа, в якій змагаються вже від років українські футбольні дружини „Тризуба" з Філядельфії та „Чорноморської Січі" з Нюарку, відбула минулої суботи, 8-го липня свої Загальні Збори. На пост президента і адміністратора АФЛіґи був перевибраний дотеперішній президент Курт Лям. Віцепрезидентами були вибрані: Енцо Маньоцці — першим, Богдан Сеник, з „Тризуба" — другим, і Євген Чижович з „Чорноморської Січі" — третім. На цих Зборах одержав Євген Чижович трофей найкращого менажера АФЛіґи 1966-67 сезону з рук Джіма МекҐваєра, бувшого президента АФЛіґи, тепер члена Управи Міжнародної Федерації Футболу. Трофей найкращого стрільця одержав від нього Г. Бенітез, змагун „Тризуба" з Філядельфії.

Наступний сезон почне АФЛіґа вже 27-го серпня з дружинами поділеними на дві дивізії, сім у першій та шість у другій. Новиками АФЛіґи, яких прийнято остаточно до Ліґи, є дружини таких клюбів: „Брітанніка" з Вашинґтону, „Лансерс" з Рочестеру і „Ловел Астрос". Відтягнули свої дружини від гор наступного сезону „Олімпікс" з Ню Брітен, Конн., та „Польські Соколи" з Нюарку.

РОБЕРТ ҐІЛКЕР ВИБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ ФУТБОЛЬНОГО СОЮЗУ ЗДА

Річні Загальні Збори Футбольного Союзу ЗДА які відбулися минулого тижня в Клівленді, вибрали президентом ФС ЗДА відомого футбольного діяча із Ст. Луїс Роберта Ґілкера. Першим віцепрезидентом став Ервін Сінґел, довголітній діяч Німецько - Американського Футбольного Союзу з Ню Йорку і головний редактор німецького щоденника „Ді Штатс Цайтунґ унд Геральд". Другим вибрано Євгена Едвардса (Мілвокі), третім — Джана Беста (Лос Анджелес), скарбником — Вілсона Т. Гобсона і головним секретарем — Джозефа Баррісківа, який вже довгі роки займає цей пост.

На цих Загальних Зборах прийнято прихильно повідомлення двох професійних футбольних ліґ, Об'єднаного Футбольного Союзу і Національної Професійної Футбольної Ліґи (непризнаної досі Футбольним Союзом ЗДА), про їхні переговори відносно злуки обох ліґ в одну.

ЗМАГАННЯ ЗБІРНИХ УКРАЇНЦІВ І ЛИТОВЦІВ ЗАКІНЧИЛИСЯ ПЕРЕМОГОЮ ЛИТОВЦІВ 85 - 62

Шикаґо, 25-го червня. — Міжнародні змагання збірних Українців і Литовців, які відбулися на стадіоні Ганзон Парку, закінчилися виразною перемогою репрезентантів Литви з рахунком 85 : 62. В конкуренціях чоловіків перемогли Литовці 45 : 41, а перемога литовських жінок була із це більшою різницею точок 40 : 21.

У футбольних змаганнях Збірних Українців і Литовців здобули перемогу українські футболісти вислідом 3 : 1. Ворота для українських репрезентантів стрілили: Б. Шлапак з „Левів" — Шикаго, Є. Андрущишин з „Крил" — Шикаґо та Л. Довгалюк з „України" Торонто.

Футбольну зустріч юнацьких дружин вирішили українці в свою користь з рахунком 2 : 1.

Господарями цих щорічних змагань були цим разом литовці, яким помагали в переведенні цілої спортової імпрези також представники українців, а саме організаційний референт УСЦАК Степан Маланчук, голова СУАСТ - Північ інж. Волотимир Левицький і д-р П. Надзікевич з шикаґівських „Крил".

Легкоатлетичні змагання відбулись у несприятливих атмосферичних умовинах, тому й не були навіть закінчені всі конкуренції. Збірна Українців виступала в ослабленому складі без легкоатлетів з Канади. Точкувалися легкоатлетичні змагання за міжнародним ключем: за перше місце 5 точок, друге — 3 точки, третє — 2 точки і четверте — 1 точка.

ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ПЕРШОВТІ СУАСТ-СХІД НА СОЮЗІВЦІ

В суботу і неділю, 15-го і 16-го липня, на Союзівці в Керґонксоні, Н.Й., відбудуться тенісові і плавацькі змагання за першість Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств - Схід, делеґатури Української Спортової Централі Америки і Канади. Влаштовує ці змагання Карпатський Лещетарський Клюб Ню Йорк, який від початку офіційних змагань за першість українців на Сході ЗДА займається їх підготовкою і веденням.

В програмі тенісових змагань є індивідуальні першості чоловіків та жінок. Зголошення учасників до змагань прийматимуть керівники цих першостей до 9-ої години ранку в суботу, 15-го липня, в будинку „Веселка" на Союзівці і там же о год. 9-ій відбудеться льосування зустрічей.

Плавацькі змагання відбудуться в конкуренціях чоловіків, жінок, юнаків, юначок, хлопців і дівчат. Чоловіки: 50 м довільним, 100 м грудним, гінці 4 х 50 м. Жінки — 50 м довільним, юнаки — 50 м довільним, юначки — 50 м довільним, хлопці — 25 м довільним і дівчата — 25 м довільним. До груп хлопців та дівчат належатимуть учасники у віці 8 до 12 років, юнаків і юначок у віці 12 до 16 років. Зголошення до участи в змаганнях прийматимуть на Союзівці в суботу, 15-го липня, о год. 3-ій по полудні. Змагання почнуться о год. 4-ій.

ОЛЕСЬ ЗЕНОН КОБРИН СТУДЕНТОМ - МЕНАЖЕРОМ ЗБІРНОЇ ЗДА

Олесь Зенон Кобрин, 14-річний юнак, який брав участь у плавацьких змаганнях на Союзівці в роках 1965 і 1966, виграв контест есею про значення середньої освіти і завдяки тому та активности в плавацькому спорті був іменований студентом-менажером збірної плаваків ЗДА на Панамериканські Ігрища. Повідомлення про цю номінацію і запрошення до Міннеаполісу, де відбуваються тренінґи плаваків — репрезентантів ЗДА, одержав Олесь від екзекутивного директора Олімпійського Комітету ЗДА Артура Ґ. Ленца. Олесь полетів уже літаком до Міннеаполісу і там бере участь разом із групою молодих надійних плаваків у тренінґах та курсах тренерів, після чого всі вони поїдуть на Панамериканські Ігрища до Вінніпеґу. Головна кватира збірної плаваків ЗДА находиться в Університеті Міннесоти і там знайшла теж приміщення група студентів — менажерів, до якої належить надійний плавак Олесь Зенон Кобрин.

Олесь саме закінчив восьму клясу української католицької школи св. о. Николая в Бофало, Н.Й., і після вакацій навчатиметься в середній школі, якої назва Колеґіяльний Інститут св. Йосифа в Бофало. Олесь відомий серед нашої молоді не лише із участи в змаганнях плаваків на Союзівці, але теж із змагань на Пластових оселях. Він є членом Карпатського Лещетарського Клюбу в Бофало, членом Пласту, та, разом з усією ріднею, членом 127-го відділу УНСоюзу.

Вшановано пам'ять Вол. Кохана

Вінніпеґ. — З нагоди першої річниці смерти визначного Українського громадського діяча, Володимира Кохана, бувшого Екзекутивного Директора КУК, відбулося зібрання Української Наукової Ради в Канаді в приміщенні УНДому в Вінніпеґу. Зібрання відкрив і проводив ним представник УНРади в Президії КУК д-р М. І. Мандрика, взиваючи приявних членів українських наукових установ до вставання з місць і однохвилинної мовчанки. Д-р Мандрика в своєму слові відмітив діяльність Покійного в Канаді, головно на терені Комітету Українців Канади й вказав на еволюцію поглядів Покійного на українську групу в Канаді та її призначення. Характеристику Вол. Кохана як громадського діяча подав д-р Яр. Рудницький. На його думку, досі не проаналізовано достатньо ролю Покійного в повоєнному житті українців Канади, не з'ясовано об'єктивно „Кохановоі епохи" в історії КУК, його настанови до політичних і культурно - наукових дій української спільноти в Канаді й поза нею; доповідач вказав на те, що в річницю смерти панувала „абсолютна мовчанка" про цього заслуженого діяча, одного з дуже небагатьох державно - думаючих „полісімейкерс" — плянувальників і напрямодавців у громадському житті. Обставини не дозволили йому бути виключним плянувальником, він мусів — часом серед найневідрадніших умов — бути виконавцем того, що заплянував і в тому була його особиста й українська загальна трагедія. Він передчасно зійшов, не зумівши підховати і залишити по собі наслідників. Майбутній історик українського життя в Канаді матиме вдячне поле для аналізи особовостей Покійного й його заслуг перед українською спільнотою в Канаді. Наприкінці сесії проф. М. Боровський поділився з приявними спогадами про Вол. Кохана.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 15-го ЛИПНЯ, 1967 р.:

НЮ ЙОРК, Н.Й. — Місячні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 117, о год. 6:30 веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів, 33 Іст 7-ма вул. — Управа.

КЛІФТОН, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва Українська Січ, Відд. 182, о год. 6-ій веч, в залі Української Православної Церкви при 47 Hope Ave. в Пассайку, Н.Дж. — Управа.

НЕДІЛЯ, 16-го ЛИПНЯ, 1967 р.:

КЛІВЛЕН, Огайо. — Місячні збори Сестрицтва Пресв. Богородиці, Відд. 112 в церковній залі апп. Петра і Павла при West 7th Street по другій і третій Службі Божій. — Іванна Добрянська, секр.

БРИДЖПОРТ, Конн. — Місячні збори Т-ва Українська Січ, Відд. 59, о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 500 Галлет вул. На зборах члени одержать свої чеки дивіденди. Платіть точно свої вкладки, не наражуйте себе на суспенду. — Управа.

СУБОТА, 22-го ЛИПНЯ, 1967 р.:

НЮАРК, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва „Чорноморська Січ". Відд. 14, о год. 7-ій веч, в Січовій домівці при 690 Sanford Ave., Newark, N.J. Проситься членів прибути на означений час і відібрати свої чеки дивіденди. — М. П. Отрок, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МАТВІЙ ЛЕВ, довголітній член Т-ва „Любов" — відд. 45 УНС у Філядельфії, Па., помер несподівано 27-го травня 1967 р. Покійний походив з села Волоще, пов. Дрогобич, Зах. Україна. Полишив в тяжкому смутку дружину Розалію, сина Івана, невістку Наталку, дочку Софію (заможну) Фостик, 6 внуків і 3-х правнуків. Родина покійного довгими роками жила у Філядельфії, а зараз живе в Корвел Гайт, Па. біля Філядельфії. Похорон відбувся дня 31-го травня 1967 р. з Католицької Церкви у Брістолю Па. Поховано Покійного на кладовищі св. Марії на Факс Чейс біля Філядельфії, при участі Родини, знайомих і членів Т-ва Любов.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Сеник, секр.

ДМИТРО КОШІЛЬ, член 220 відділу УНС, помер 8 травня 1967 р. Приїхав до Америки 1913 року із села Головчинець, Західня Україна. Відразу включився у всі тоді існуючі українські організації та активно у них працював. Був довголітнім секретарем відділу „Вільна Україна" і часто заступав цей відділ як делеґат на конвенціях. Зорганізував численних членів для УНС та поміг багатьом приїхати до Америки після другої світової війни. При тому був все примірним батьком. Покійний залишив у смутку дружину Анну, дочку Вікторію із зятем, внуків Міріям та Боба із родинами та кузина Івана Шпарґалу. Поховано його із церкви Різдва Пресвятої Богородиці на цвинтар Ст. Мері, при участі рідні, знайомих та численних членів 220 відділу, які прийшли, щоб подякувати йому в той спосіб за довголітню працю. Вічна Йому пам'ять!
І. Мелінишин, секр.

МИХАЇЛ ШТЕЛЬМАХ, довголітній член Тов. ім. Ст. Мельничука — 331 Відд. УНС в Мілвіл, Н. Дж., помер 3-го червня 1967 р., прожив 74 роки. Покійний походив з села Семегенів, пов Стрий Зах. Україна. Залишив у смутку 2 сини, 2 дочки і внуки. Похорон відбувся 6-го червня ц. р. з правосл. церкви св. Петра і Павла на Гоблін дорозі, при участі родини, членів Відділу, приятелів та знайомих. Покійного відпроваджено на цвинтар св. Петра і Павла при Гоббін дорозі.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Романюк, секр.

МАРІЯ ПРОЦАК, членка і касирка Сестрицтва „Любов", — 37 Відд. УНС, померла 14 травня 1967 на 52 році життя. Покійна народилася в Елізабеті, Н. Дж. Покійна була дуже активною членкою Відділу — делеґатка на Конвенцію, делеґатка від Відділу до Укр. Н. Дому в Елізабет, Предсідателька „Дочок України" Належала до церковного хору і інтересувалась українським життям. Полишила у смутку мужа Михайла, сина Михайла при війську, замужну дочку, брата, три сестри. Похорон відбувся 18 травня з похоронного заведення при участі Родини, Приятелів та Членів відділу, до укр. катол. церкви св. Володимира а відтак на цвинтар Евенгрін Цеметері.
Вічна Їй Пам'ять!
Анна Гнатюк, секр.

ПУКІШ МАЛАНКА, членка Тов. Запорожська Січ, Відд. 367 УНС в Рочестері, Н. Й., упокоїлася 18 червня 1967. Покійна уродилася у м. Калуш, Зах. Україна. Приступила до Т-ва і Союзу у травні 1928 р. Полишила у смутку 6 доньок Анна, Катерина, Анастазія, Павліна, Марія й Гелена, 2 сестри у Рідним Краю, 12 унуків, 9 правнуків. Похорон відбувся 21 червня від похоронного заведення до церкви св. Йосафата відтак на цвинтар Голи Сепулхре при участі Рідні, Сусідів й членів Відділу.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Попович, секр.

ВАСИЛЬ МАЄВИЧ, член Бва св. Стефана — Відд. 221 УНС в Шикаґо Ілл., помер 4 червня 1967 р. на 70 році життя. Покійний походив з пов. Городенка, Зах. Україна. Полишив в смутку дружину Марію, сина Володимира і дев'ять внуків. Похорон відбувся 7 червня з Укр. Катедри св. Миколая, при участі родини, приятелів і членів Відд. 221 УНС. Тіло відпроваджено на спочинок на цвинтар св. Миколая.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Шпікула, секр.

СТАН СПОРТУ В УССР

„Протягом 1966 року ряди спорсменів України зросли майже на 300 тисяч і тепер вони становлять одинадцятимільйонну армію. Торік з'явилося понад 1250 нових майстрів спорту, близько 2 мільйонів розрядників, було оновлено 103 республіканських і 28 всесоюзних, 4 европейських і 5 світових рекордів. Вчора в Києві на Центральному стадіоні великим спотивним святом почалася IV Республіканська ювілейна спартакіяда". Повідомляючи про це, „Культура і Життя" з 25 червня не зазначила, що спортсмени з УССР виступають за кордоном, як спортсмени „СССР", і тому майже ніхто не знає прізвищ та досягнень навіть тих, що здобули світові рекорди.

ТАРЗАН, Ч. 5840. Бунт Барта Коді!

THE EXPLORERS HASTENED BACK TO THEIR YACHT, GREATLY RELIEVED TO ESCAPE FROM THE SAVAGE STRANDLOPERS.

"I'VE HAD ENOUGH OF SKELETON COAST," SAID PROFESSOR TATE. "HOIST ANCHOR!"

"NOT YET," BART CODY SNARLED IN SUDDEN DEFIANCE. "NO ONE'S GOING ANYWHERE YET!"

Дослідники поспішалися до своєї яхти, дуже вдоволені, що їм вдалося втекти від диких надбережних скакунців.

— Маю досить цього узбережжя скелетів, — сказав професор Тейт. — Підіймім якір!

— Ще ні! — прохарчав Барт Коді, нагло відмовлюючись. — Ніхто ще зможе нікуди відійти!